Dosarul nr.1-115/24

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

09 ianuarie 2025
or.Sângerei

Judecătoria Bălți cu sediul în orașul Sângerei
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei
Judecătorul Malcoci Iurie
Grefier Andriuță Felicia
Cu participarea:
Procurorului Ceaica Dumitru
Avocatului Pruteanu Vasile
a examinat în şedinţa de judecată publică cauza penală de învinuirea lui

Ciolac Vladimir *****, născut la *****, originar din s. ***** raionul *****, domiciliat în sat. ***** raionul *****, cet. al RM, căsătorit, studii superioare, nesupus serviciului militar, pensionar, IDNP *****, fără antecedente penale,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.a) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei 05.07.2024 - 09.01.2025.
Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,-

c o n s t a t ă:

Ciolac Vladimir, la 18.05.2023 în jurul orelor 21:00 min, fiind deținător al permisului de conducere nr. ***** categoria „B”, conducând automobilul de model „Audi 100” cu numărul de înmatriculare ***** și deplasîndu-se pe un drum din extravilanul satului ***** r-nul *****, nu a ținut cont că se deplasează în condițiile unei vizibilități reduse, a dat dovadă de neatenție și neglijență față de trafic, încălcînd prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 și anume pct. 10 alin. 1) lit b), conform căruia *Persoana care conduce un vehicul trebuie: să posede cunoştinţe şi să execute cerinţele prezentului Regulament, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranţă vehiculul pe drum;* pct. 45 alin.(1) lit. a), b), d) al aceluiași Regulament, potrivit căruia, *conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de: starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase, de situația rutieră,* a manifestat încredere exagerată în sine, neaplicând măsuri de asigurare a securității traficului, în rezultatul cărui fapt a comis tamponarea pietonului Macari Fiodor, care era poziționat orizontal (culcat) la

sol, încălcări care sunt în legătură cauzală directă cu producerea accidentului rutier şi consecinţele survenite.

Ca rezultat al accidentului produs în urma tamponării, pietonul Macari Fiodor s-a ales cu: echimoză în regiunea occipitală și în regiunea humerus drept 1/3 proximală, excoriații în regiunea omoplatului stâng, excoriații multiple în regiunea dorsală a cutiei toracice, excoriații în regiunea genunchiului stâng; fracturi costale bilateral (VI, VII pe dreapta și IV, V, VI, VII pe stânga), fractura coloanei vertebrale Th8 cu hemoragii în măduva spinării, fractura sternului; fractura bazinului (oasele ischiatice și pubiene bilaterale). Leziuni corporale sus menționate au fost produse la acțiunea traumatică a unor corpuri dure, contondente, într-o perioadă scurtă de timp una față de altele și, în comun, se califică ca vătămare gravă a integrității corporale s-au sănătății, care potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202404X0010 din 03.04.2024 se califică drept leziuni corporale GRAVE a integrității corporale sau a sănătății, periculoase pentru viață.

Inculpatul Ciolac Vladimir fiind audiat în ședința de judecată a declarat că, vina nu o recunoaște și a relatat că, la 18.05.2023 spre seară venea cu automobilul de la vie. Când a ajuns pe muchie, s-a uitat în stânga și în dreapta după care mergând vreo 8-10 metri a simțit un zgomot din partea dreaptă. A tras puțin pe dreapta și s-a oprit. În spatele mașinii l-a văzut pe vecinul Macari Fiodor culcat de-a lungul drumului, l-a întrebat ce îl doare, la ce el i-a răspuns să-l lase în pace. El a luat din mașină o cuvertură și i-a pus-o sub cap, a sunat ambulanța și poliția. Hainele în care era îmbrăcat vecinul nu erau deteriorat, doar pantalonii erau rupți în genunchi. Afară era încă ziuă, nu l-a observat pe Macari Fiodor, a simțit doar că automobilul s-a „șîrîit” de ceva. S-a aflat până dimineață la poliție, motiv din care n-a anunțat-o pe concubina vecinului.

Cu toate că inculpatul nu recunoaște săvârșirea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia se probează prin intermediul următoarelor mijloace de probă:

- Declarațiile succesorului părții vătămate, Macari Alexandr care a comunicat că, Macari Feodor este fratele său, locuia în s.Mândrești-Noi. A stat de vorbă cu Ciolac Vladimir și acesta i-a spus că a fost accident, fratele a alunecat și a căzut sub mașină, l-a simțit pe frate doar atunci când l-a târât. Fratele anterior a mai fost internat în spital dar nu cunoaște cu ce probleme, servea alcool ca toată lumea, uneori în exces.
- Declarațiile martorului Chiorescu Claudia, care fiind audiată în ședința de judecată a comunicat că, a concubinat cu Macari Feodor până la decesul ultimului, iar Ciolac Vladimir îi este vecin. Pe 18 mai concubinul a plecat la deal la prășit, după amează a auzit zgomot de mașină și crezând că Feodor a venit acasă cu vecinul cu mașina a ieșit în drum unde l-a văzut pe vecinul Ciolac Vladimir și un echipaj de poliție. A doua zi, dimineața a venit vecinul Ciolac Vladimir și i-a spus că seara l-a târât cu mașina pe concubin vreo patru metri și acela e în spital, i-a mai spus că le va ajuta dacă va fi nevoie dar până la urmă nu le-a acordat nici un ajutor. Ea a mers la spital și concubinul i-a povestit că stătea culcat în sotci și Ciolac Vladimir l-a târât cu mașina. Ciolac Vladimir i-a povestit că concubinul dormea la marginea sotcelor, era întuneric și nu l-a observat, l-a aninat cu mașina și l-a târât.
- Declarațiile martorului Spelciuc Aliona, care a comunicat că, Ciolac Vladimir îi este vecin, concubinul mamei sale, Macari Feodor locuia cu ei într-o gospodărie. În seara aceea l-a văzut pe Ciolac Vladimir cu mașina însoțit de către un echipaj de poliție, dar ea nu și-a dat interesul ce s-a întâmplat. A doua zi de dimineață la ei a venit Ciolac Vladimir care era supărat, plângea și le-a povestit că l-a călcat pe concubinul mamei, l-a târât vreo 4 metri. Le-a spus că

Macari Feodor este la spital și el va avea grijă de el, dar nu s-a ținut de cuvânt. În acea seară lumina la automobilul lui Ciolac Vladimir era slabă.

- Declarațiile martorului Capcelea Victor care în calitate de expert ce a efectuat în comisie expertiza medico-legală a decedatului a comunicat în ședința de judecată că, expertiza a fost efectuată în baza fișei medicale, fiind depistate fracturate pe partea stângă două coaste, pe partea dreaptă patru coaste și coloana vertebrală, vătămări caracteristice traversăriide autovehicul. Persoana a fost traversată de două roti laterale, una din față și una din spate, exclude faptul ca pietonul să fi fost traversat doar de o singură roată. Având în vedere că fișa medicală nu conținea suficiente date, n-a fost posibil de răspuns la întrebările ce țin de poziția corpului față de automobile etc.
- Procesul-verbal de constatare privind săvârșirea infracțiunii din 15.06.2023. /f.d. 9/;
- Raportul despre primirea informației referitoare la infracțiuni și incidente din 18.05.2023, precum că la data de 18.05.2023 ora 21:12 s-a adresat Ciolac Vladimir, care a comunicat că, în sat. ***** raionul ***** a tamponat un pieton cu a/m Audi 100 cu n/î *****. /f.d. 13/;
- Procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 18.05.2023, schița accidentului rutier și planșă fotografică. /f.d. 15-20/;
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.05.2023 și planșă fotografică. /f.d. 21-25/;
- Procesul-verbal de ridicare și aducere a vehiculului la parcare specială din 25.05.2023. /f.d. 38/;
- Corpul delict, ce constituie un m/t, de model Audi 100 cu n/î *****, recunoscut prin ordonanța OUP din 15.06.2023 și care la moment se păstrează la proprietar. /f.d. 51/;
- Raportul de expertiză judiciară nr. 202310C0174 din 25 august 2023. /f.d. 52-57/;
- Raportul de expertiză judiciară nr. 202404X0010 din 03 aprilie 2024, din care rezultă că, decesul lui Macari Fiodor a survenit la 13.06.2023 fiind condiționat de insuficiență pulmonară. S-au mai depistat leziuni ca: echimoză în regiunea occipital și în regiunea humerus drept 1/3 proximală, excoriații în regiunea genunchiului sting, fracturi costale bilateral (VI, VII pe dreapta și IV, V, VI, VII pe stînga), fractura coloanei vertebrale Th8 cu hemoragii în măduva spinării, fractura sternului; fractura bazinului (oasele ischiatice și pubiene bilaterale). Leziunile corporale sus-menționate au fost produse la acțiunea traumatică a unor corpuri dure, contondente, într-o perioadă scurtă de timp una față de altele și în comun se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății. g) Localizarea anatomică și caracterul morphologic a leziunilor corporale depistate, indică la faptul că, a avut loc traversarea corpului cu roțile automobilului. /f.d. 119-127/;

- precum și alte documente ale cauzei, care coroborate cu declarațiile inculpatei constituie probe utile, pertinente și concludente ale cauzei și formează un ansamblu probator ce confirmă totalmente vinovăția inculpatului, fiind puse de instanță la baza sentinței.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție.

Potrivit art. 101 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Potrivit prevederilor art. 14 alin.(1) Cod penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art. 52 alin.(1) Cod penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Potrivit art. 101 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

În speța data, instanța statuează că, în mod evident, s-a constatat fapta prejudiciabilă privind încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, avându-se în vedere aspectul intelectiv la săvârșirea infracțiunii, ce presupun că inculpatul a dorit să conducă mijlocul de transport, fără a adopta toate măsurile de siguranță în scopul evitării unui incident tangent celui descris la caz şi astfel ultimul a exprimat neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a condus fără să se asigure că efectuarea acestei manevre poate fi făcută într-un mod fără să creeze un pericol sau un obstacol pentru pieton şi eventual alţi participanți la trafic, încălcând în acest

mod prevederile generale ale pct. 3 al Regulamentului circulației rutiere, potrivit cărora „Participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente", cerințele pct. 45 (1) a), b), d) și (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care stipulează că: "Conductorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; iar în cazul în care apar obstacole ce pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului".

Din conținutul procesului-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, prin care a fost examinat locul producerii accidentului rutier, inclusiv din schița accidentului rutier și a planșei fotografice anexe, rezultă locul accidentului rutier produs pe un drum amplasat la marginea s.Mîndrești-Noi. În cadrul cercetării la faţa locului au fost efectuate măsurările de rigoare, iar la procesul-verbal au fost anexate schiţa accidentului rutier şi tabelul fotografic, cu fotografiile efectuate în cadrul cercetării la faţa locului. Astfel, s-a constatat că obiectul cercetării este locul unde la data de 18.05.2023 a fost călcat pietonul Macari Feodor de către mijlocul de transport Audi-100 cu numărul ***** condus de către cet.Ciolac Vladimir.

În acest context, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni, fiind unul complex, care în speță comprimă *obiectul juridic principal* format din relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, iar *obiectul juridic secundar* îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală şi sănătatea persoanei.

Cu privire la obiectul juridic, în temeiul art. 32 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 131 din 7 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, participanții la traficul rutier sânt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența şi siguranța traficului şi să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic.

La caz, instanța de judecată apreciază că, Ciolac Vladimir a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că a condus ignorând prevederile pct. 3; pct. 45 (1) a), b), d) și (2) din Regulamentul circulației rutiere, iar victima infracțiunii este persoana vătămată Macari Feodor.

Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează în următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau în inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației; 2) urmările prejudiciabile care se exprimă cauzarea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății unei persoane; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport; 5) locul săvârșirii infracțiunii, și anume - drumul public.

În ce privește fapta prejudiciabilă, s-a manifestat prin încălcarea următoarelor prevederi: pct. 10 alin.(1) lit.b), pct. 45 alin.(1) lit. a), b), d) și alin.(2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, precum şi a prevederilor art. 32 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 131 din 7 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier.

În context, instanța de judecată apreciază că potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală, s-a constatat la victimă leziuni care au fost produse în rezultatul acțiunii inculpatului Ciolac Vladimir, au caracter vital şi în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare corporală gravă. Or, în calitate de conducător al mijlocului de transport, inculpatul era responsabil de acțiunile sale, asumându-și consecințele pentru nerespectarea regulilor de circulație rutieră în cazul neglijării acestora.

Instanța de judecată relevă că conducătorul auto Ciolac Vladimir deținea dreptul de a conduce mijlocul de transport, în temeiul permisului de conducere cu nr. *****, corespunzător categoriei „B” (f.d.36) şi nu se afla în stare de ebrietate, fapt constatat prin rezultatele examinării medicale, cu concluzia „Treaz” (f.d.35).

Prin „drum public”, în sensul art. 1 alin. (3) şi art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, se subînțeleg căile de comunicație terestră, de utilitate publică destinate circulației rutiere şi pietonale în scopul satisfacerii cerințelor generale de transport rutier ale economiei naționale şi ale populației şi de apărare a țării, fiind proprietate publică, la caz fiind expus prin drumul de la marginea s.Mîndrești-Noi destinat circulației pietonilor și transportului auto de toate categoriile.

Cât privește mijlocul de transport de model “Audi-100” cu numărul de înmatriculare *****, acesta întrunește condițiile impuse de art. 132 din Codul penal şi reprezintă mijlocul de comitere a infracțiunii în speță, or fiind condus de inculpat pe un drum public, ultimul a realizat încălcarea securității circulației rutiere şi a comis traversarea pietonului Macari Feodor, cauzând în rezultat vătămări grave acestuia, prin ce întrunește şi calificativul agravant prevăzut la lit. a) a alin. (3) din art. 264 a Codului penal – „cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății”.

În acest context, instanța de judecată reține că latura obiectivă a infracțiunii a fost întrunită, circumstanțele de fapt fiind demonstrate prin declarațiile părții vătămate coroborate cu mijloacele de probă, inclusiv materiale, care în ansamblu confirmă cu certitudine cele comise de inculpat şi că anume acesta a condus mijlocul de transport, pe care-l avea în posesie.

Infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal este una materială, care se consideră consumată din momentul cauzării urmărilor prejudiciabile de către o persoană care a condus pe un drum public mijlocul de transport, prin ce se întregește latura obiectivă a componenței de infracțiune.

În speță, instanța de judecată atestă că, inculpatul a condus automobilul de model “Audi-100” cu numărul de înmatriculare *****, încălcând prevederile Regulamentului circulației rutiere, drept urmare a trecut cu roțile automobilului peste pietonul Macari Feodor care se afla culcat în stare de ebrietate la marginea drumului și pe care era obligat să-l observe în calitate de conducător auto, cauzându-i din imprudență vătămări corporale grave.

Declarațiile succesorului părții vătămate și ale martorilor coroborează cu concluzia raportului de expertiză judiciară nr. 202404X0010 din 03 aprilie 2024, din care rezultă că, decesul lui Macari Fiodor a survenit la 13.06.2023 fiind condiționat de insuficiență pulmonară. S-au mai depistat leziuni ca: echimoză în regiunea occipital și în regiunea humerus drept 1/3 proximală, excoriații în regiunea genunchiului sting, fracturi costale bilateral (VI, VII pe dreapta și IV, V, VI, VII pe stînga), fractura coloanei vertebrale Th8 cu hemoragii în măduva spinării, fractura sternului; fractura bazinului (oasele ischiatice și pubiene bilaterale). Leziunile corporale

susmenționate au fost produse la acțiunea traumatică a unor corpuri dure, contondente, într-o perioadă scurtă de timp una față de altele și în comun se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății. g) Localizarea anatomică și caracterul morphologic a leziunilor corporale depistate, indică la faptul că, a avut loc traversarea corpului cu roțile automobilului.

Concluziile din raportul de expertiză medico-legală au fost confirmate în ședința de judecată de către expertul Capcelea Victor care audiat în calitate de martor a declarant că, expertiza a fost efectuată în baza fișei medicale, fiind depistate fracturate pe partea stângă două coaste, pe partea dreaptă patru coaste și coloana vertebrală, vătămări caracteristice traversăriide autovehicul. Persoana a fost traversată de două roti laterale, una din față și una din spate, exclude faptul ca pietonul să fi fost traversat doar de o singură roată. Având în vedere că fișa medicală nu conținea suficiente date, n-a fost posibil de răspuns la întrebările ce țin de poziția corpului față de automobile etc.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani şi conduce mijlocul de transport. La caz, instanța atestă că inculpatul Ciolac Vladimir întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Versiunea apărării precum că, inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată și solicitarea de a fi emisă sentință de achitare sau după caz încetarea procesului penal, de către instanță sunt apreciate critic, considerându-le ca o încercare de a se eschiva de la răspunderea penală, versiunea respectivă fiind combătută integral prin probele pertinente și concludente prezentate de către acuzatorul de stat și cercetate în cadrul ședinței de judecată. Or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Ciolac Vladimir reprezintă o metodă de apărare şi un drept a inculpatului de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 din Codul de procedură penală. Ca urmare a celor expuse, instanța de judecată ajunge la ferma convingere de a respinge ca nefondate alegațiile părții apărării invocate în sensul achitării inculpatului Ciolac Vladimir, precum că nu au fost confirmată învinuirea înaintată, pe motiv că acestea sunt contrare probelor acuzării prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

De asemenea, instanța va respinge ca fiind neântemeiată și cererea părții apărării privind declararea nulității ordonanței de punere sub învinuire a lui Ciolac Vladimir și drept urmare încetarea procesului penal din motivul existenței unor circumstanțe care exclude urmărirea penală, având în vedere că a fost încălcat termenul de deținere a ultimului în calitate de bănuit.

În acest sens, instanța reține că potrivit prevederilor alin.(1) al art.63 Cod procedură penală, bănuitul este persoana fizică sau juridică faţă de care există anumite probe că a săvîrşit o infracţiune pînă la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reţinere; 2) ordonanţa sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanţa de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit. Din conținutul normei enunțate reiese că ligislatorul a stabilit trei acte procesuale prin care persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit și printer acestea nu se regăsește ordonanța de pornire a urmăririi penale la care face referire partea apărării.

Alin.(2) al aceluiaș articol stipulează că, (2) Organul de urmărire penală nu este în drept să menţină în calitate de bănuit:

1) persoana reţinută – mai mult de 72 de ore;

2) persoana în privinţa căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate – mai mult de 10 zile din momentul cînd i s-a adus la cunoştinţă ordonanţa despre aplicarea măsurii preventive;

3) persoana în privinţa căreia a fost dată o ordonanţă de recunoaştere în această calitate – mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General şi al adjuncţilor săi – mai mult de 6 luni.

În urma cercetării probatoriului instanţa relevă că, în privința inculpatului Ciolac Vladimir a fost pornită și efectuată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual-penale în vigoare.

La fel, prin prisma art. 6 alin. (3) a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului Ciolac Vladimir, i s-a adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzațiile, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

Astfel, prin totalitatea probelor cercetate, instanța de judecată consideră că vinovăția inculpatului Ciolac Vladimir este dovedită pe deplin, încadrând acțiunile acestuia în baza art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal – încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență vătămarea gravă a integrității corporale a unei persoane.

În dezbaterile judiciare, acuzatorul de stat a solicitat ca inculpatul să fie recunoscut vinovat să-i fie aplicată pedeapsă sub formă de 5 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și prin aplicarea art. 90 Cod penal cu suspendarea condiţionată a pedepsei pe o perioadă de probă de 5 ani. De asemenea a solicitat incasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 12404 lei, iar automobilul de-l restituit proprietarului.

Succesorul părţii vătămate, Macari Alexandr a declarat că nu are careva pretenții față de inculpat.

Apărătorul inculpatului Ciolac Vladimir, avocatul Vasile Pruteanu a solicitat emiterea unei sentințe de achitare pe motivul lipsei faptului infracțiunii sau a unei sentințe de încetare a procesului penal pe motiv că există alte circumstanțe care condiționează excluderea urmăririi penale.

Inculpatul Ciolac Vladimir a susținut poziția apărătorului.

Ținând cont de prevederile art. 26, 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune,având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

Potrivit art. 61 alin. (1) şi (2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În acest sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanța concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea.

Conform art. 76 și 77 din Codul penal, în privinţa inculpatului nu s-au stabilit circumstanțe atenuante sau agravante.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 75 din Codul penal, potrivit cărora, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Din materialele cauzei rezultă că infracțiunea comisă de inculpat, prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, este atribuită conform art. 16 alin.(4) din Codul penal, categoriei infracțiunilor grave.

La stabilirea pedepsei, instanța, va determina pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute în dispoziția art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal, care stabilește pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse cu închisoarea, dar cu suspendarea parțială a executării pedepsei.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, instanța îi va stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Luînd în considerație scopul pedepsei definit de art.61 CP, care poate fi atins fără privarea de libertate și ținînd cont de faptul că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, personalitatea inculpatului, care nu se află la evidența medicilor narcolog și psihiatru, faptul că anterior n-a mai fost în conflict cu legea caracteristica pozitivă de la locul de trai, opinia succesorului părților vătămate, instanța consideră oportună aplicarea în privința inculpatului Ciolac Vladimir a unei pedepse fără privare de libertate.

Potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal al RM,dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” *(cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015),* precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, ţinînd cont de circumstanţele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, deaceia constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal al RM.

În baza acestor prevederi legale, instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Ciolac Vladimir, fixînd pentru el o perioadă de probaţiune de doi ani.

În această odine de idei, instanţa de judecată consideră că scopul educativ al pedepsei poate fi atins fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o şansă de a se reabilita în faţa societăţii, pentru care fapt va suspenda condiţionat executarea acestei pedepsei pe un termen de probaţiune de doi ani.

Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia şi dorinţa de reabilitare socială grabnică, aceste măsuri de constrângere statală vor constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatului, precum şi de prevenire a săvârşirii altor infracţiuni, cauzându-i în acelaşi timp unele lipsuri şi restricţii ale drepturilor în limite rezonabile şi proporţionale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

Potrivit art.387, alin.(1) coroborat cu alin. (3) Cod de procedură penală o dată cu sentinţa de condamnare, instanţa de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazuri excepţionale cînd, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părţii civile, ar trebui amînată judecarea cauzei, instanţa poate să admită, în principiu, acţiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanţa civilă.

Succesorul părții vătămate n-a înaintat acțiune civilă.

În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de Procedură Penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Acuzatorul de stat a solicitat încasarea de la Ciolac Vladimir a cheltuielilor judiciare suportate pe prezenta cauză în cuantum de 12404 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare medico-legale.

Art. 227 Cod procedură penală stipulează că, (1) Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

(2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele:

1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali;

2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte;

3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat;

4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei;

5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

(3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit prevederilor art.229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost

aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Cu privire la solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor, instanța de judecată constată că, solicitarea este confirmată prin raportul de expertiză judiciară nr. 202310C0174 din 25 august 2023 (f.d. 52-57) în sumă de 3444 lei și raportul de expertiză judiciară nr. 202404X0010 din 03 aprilie 2024 (f.d. 11119-127) în sumă de 8960 lei. Astfel, având în vedere că cheltuielile de judecată invocate de către partea acuzării sunt prevăzute la art. 227 din Codul de procedură penală, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 229 din Codul de procedură penală, urmează să încaseze din contul inculpatului suma de 12404 lei.

Soarta corpurilor delicte, instanța de judecată le va soluționa în conformitate cu art.162 CPP.

În conformitate cu art. 384-385, 389, 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Ciolac Vladimir ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) din Codul penal și se condamnă în baza acestei legi, stabilindu-i pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 90 din Codul penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei cu închisoarea, stabilindu-i lui Ciolac Vladimir o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

Se admite cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare și dispune încasarea de la Ciolac Vladimir în folosul statului a sumei de 12404 (douăsprezece mii patru sute patru) lei.

Corpul delict: automobilul de model “Audi-100” cu numărul de înmatriculare *****, recunoscut prin ordonanța OUP din 15.06.2023, care la moment se păstrează la proprietar, după întrarea sentinței în vigoare de-l lăsat în posesia inculpatului Ciolac Vladimir.

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți cu sediul în or.Sângerei.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Malcoci Iurie